

[Arne Larsen.]

visse efterblevne kommuner yderligere 1 års frist. Man skulle ellers tro, at 3 år havde været tilstrækkeligt til at få disse spørgsmål løst.

Udsættelse blev i oktober 1961 meddelt 772 kommuner, idet kun ca. 25 pct. af kommunerne ca. 15 måneder efter lovens vedtagelse havde indsendt forslag til bygningsvedtægt. Pr. 1. december 1962 manglede endnu 183 kommuner, heraf 98 købstæder og vedtægtspligtige sognekommuner, at indsende bygningsvedtægt til godkendelse i boligministeriet.

Købstadforeningen har nu ved en henvendelse til boligministeriet anmodet om, at der ved en ændring i byggeloven skabes hjemmel for, at lovens endelige gennemførelse kan udskydes til 1. april 1964 med den motivering, at adskillige kommuner ikke kan nå at udarbejde bygningsvedtægter og få disse godkendt inden den 1. april 1963, da mange af dem mangler den nødvendige tekniske assistance til at udføre dette arbejde. Som en anden og noget overraskende begrundelse siger man, at valget til kommunalbestyrelserne i foråret 1962 har sinket de enkelte byråds behandling af de omhandlede bygningsvedtægter — som om det kan komme overraskende for nogen, at vi her i landet hvert fjerde år har valg til kommunalbestyrelserne.

Jeg skal indrømme, at det kan være et stort stykke arbejde at udarbejde en kommunal bygningsvedtægt, men flertallet af kommuner har dog klareret det til den fastsatte tid, og kunne de efterblevne kommuner da ikke have indhentet eller forsøgt at få den nødvendige assistance eller hjælp enten hos amt eller hos boligministeriet? Jeg synes, det er en noget søgt undskyldning, man her kommer med. Så meget afviger bygningsvedtægterne næppe fra hinanden, at det skal tage både år og dag, før en bygningsvedtægt kan nedfældes på papiret. Jeg vil da også mene, at boligministeriet kunne og burde have haft hånd i hanke med denne udvikling og måske på et tidligere tidspunkt have sat ind og givet en hånd med, således at loven havde været gennemført til den fastsatte tid.

Som man vil forstå af det her fremførte, har vi meget lidt tilovers for det fremsatte lovforslag og udtaler håbet om,

at skulle det høje ting give den udsættelse, der er anmodet om, at det så i alle tilfælde bliver sidste gang, det høje ting skal beskæftige sig med spørgsmålet om udsættelse af byggelovens ikrafttræden.

Mose Hansen: På mit partis vegne kan jeg anbefale, at ikrafttrædelsesdatoen udskydes til den 1. april 1964, men jeg kan ikke lade være med at sige, at det jo virker uheldigt, at folketinget vedtager tidsfrister, som den lokale administration ingen mulighed har for at overholde.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, men vil dog benytte lejligheden til at give udtryk for, at dette at udarbejde en bygningsvedtægt ikke er noget, der sker fra den ene dag til den anden. Når det ærede medlem hr. Arne Larsen hovedsagelig henholder sig til at gengive bemærkningerne til lovforslaget og derunder også nævnte de synspunkter, kommunerne havde gjort gældende om den rådende teknikmangel, kan jeg sige, at dette er i hvert fald ikke et problem, kommunerne har haft nogen indflydelse på. Men jeg vil også gerne sige, at man må ikke glemme, at boligministeriet var noget betænkelig ved at fastsætte en frist, og at det var folketinget, der fastsatte den frist, som kommunerne altså ikke har kunnet efterleve.

I øvrigt vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at lovforslaget ikke — det vil jeg gerne fremhæve — er et udtryk for, at byggeloven først træder i kraft et år senere end den af folketinget i loven fastsatte dato. Vi stadfæster løbende bygningsvedtægter, og derfor træder den nye byggelovgivning også i kraft i en kommune samtidig med den nye stadfæstede bygningsvedtægt. Det vil sige, at der alene bliver tale om at udskyde den endelige frist for de kommuner, der ikke har kunnet fremsende bygningsvedtægt inden for den fastsatte frist.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.